

Cemaatle hükümetin savaşı nerede başladı nerede biter?

FETHULLAH Gülen'in görüşleri etrafında toplananlar, kendilerine 'hizmet' adıyla hitab edilmesini istiyorlar.

Gerçekten de, bu kalabalık grubun yaptığı işlere bakınca ezici ağırlığın 'hizmet'te olduğunu görüyorsunuz; okullar, hastaneler, yardımlaşma kurumları, sosyal dayanışma örgütleri...

Ancak, 'Hizmet'in bütün bu faaliyetlerinin çekirdeğini dini sohbetlerin etrafında şekillenen toplantılar oluşturuyor. Bu yüzden 'Cemaat' ismi de yaygın biçimde kullanılıyor. Hatta 'The Cemaat' diye kitaplar bile yazıldı.

Yapılan işlerin ezici ağırlığını 'hizmet' oluşturuyor ama cemaatin bir de siyasi yönü var; devlet içinde, özellikle emniyet ve yargı teşkilatı içinde, medya ve kanaat önderleri arasında ciddi ve önemli bir ağırlıktan söz edebiliriz.

İşte, hükümetle kavga eden kesim, cemaatin bu kesimi esas olarak.

Yanlış anlaşılmasın, cemaatin aslında iki parça olduğunu söylüyor değilim; söylediğim, cemaati esas var eden 'iş'in bu kavgada yer almadığı.

Bugün hükümetle yaşamakta olan kavganın temelinde bir fikir ayrılığı yok. Yani, AK Parti ve hükümet, adıyla söyleyelim Başbakan Recep Tayyip Erdoğan eski fikirlerini değiştirmiş ve o yüzden fikir bazında cemaatle karşı karşıya gelmiş değil.

Aksine, darbeci eğilimlere karşı, adına 'Ergenekon' denen karanlık emelli insanlar grubuna karşı veya PKK'ya karşı hükümetin eskiye göre farklı düşündüğünü gösteren bir delilimiz yok.

Peki bu kavga neden var ve dün neden bu kavgaya 'son kavga' adını taktım?

Türkiye'de yaşamakta olan ve yaşanmış olan siyasi görünüşlü kavgaların ezici çoğunluğu aslında iktidar kavgasıdır; fikirlerle ilkelerle ilişkisi ikincil düzeydedir.

Burada da yaşanan aslında bir iktidar kavgası.

Ve bu kavgayı kavga olarak başlatan da Başbakan Recep Tayyip Erdoğan.

Onun kavgayı başlatmasının sebebi, cemaatin özellikle devlet ve bürokrasi (en çok da güvenlik bürokrasisi) içindeki unsurlarıyla iktidarı paylaşmak istememesi.

Başbakan iktidarını paylaşmak istemediğine göre demek o iktidarı talep eden veya izin almadan kullananlar oldu.

Başbakanın iktidarına kıskançça sahip çıktığını kamuoyu İstanbul'daki özel yetkili savcılığın MİT Müsteşarını ifadeye çağırması sonrası çıkan olaylardan öğrendi.

Çünkü mesele, falancanın genel müdür olması, filancanın müsteşar yardımcılığına atanması, feşmekan şirkete ihale verilmesi meselesini aşip birden bire hükümetin en temel politika tercihlerinden birinin sorgulanması noktasına geldi. Yeni Şafak yazarı Ali Bayramoğlu'nun o günlerde söylediği gibi mesele, 'Polis ve savcılık eliyle hükümete politika dayatılması' noktasına geldi.

Başbakan o noktada 'Kol kırılır yen içinde' demekten vazgeçti; yoksa bu iktidar savaşı alttan alta epeydir devam ediyordu zaten.

Cemaat gücünü yanlış mı ölçtü?

ADINA ister 'Hizmet' deyin ister 'Cemaat' önemli bir kalabalıktan, önemli bir ekonomik güçten, önemli bir örgütlenme kabiliyetinden söz ediyoruz.

Toplumda bu denli yayılmış ve organik biçimde örgütlenmiş olan bu 'Cemaat'in elindeki gücün toplumda bir karşılığı olduğunu, bunun gökten düşmüş ve fikren zayıf bir şey olduğunu düşünmemek gerekir. Ve daha önce de söyledim, o güç esas olarak 'Hizmet'ten geliyor.

Fakat, kamuoyu gözünde 'Hizmet'in daha çok 'Siyaset' gibi görülmeye başlanması ve bu siyasetin de kapsayıcı olmak yerine neredeyse intikamcı hırslar güden acımasız bir güç kullanımı gibi algılanmaya başlaması, temelde 'Hizmet'e de zarar veriyor, o imajı da törpülüyor.

Hükümete karşı girişilen ve bir türlü de bitmeyen bu kavga, bir türlü alttan almama, diklenme hali 'Cemaat'in bir kesiminin kazanamayacağı bir kavgaya girmesi anlamına geliyor.

Sahip olduğu gücün sıklet merkezinin neresi olduğunu ve bu gücün tam olarak neye tekabül ettiğini yeterince sağlıklı biçimde ölçemeyen bir yapıdan söz ediyoruz sanırım.

Cemaat geri çekilip zamanın gelmesini bekleyecektir

ANKARA'dan gelen haberler, bürokrasi içinde ciddi bir 'Cemaat temizliği'nin yapılmakta olduğu yönünde.

Özel yetkili savcılıklar ve mahkemelerin 'normal'leştirilmesinin sonuçlarından biri, buralarda yoğunlaşmış olan gücün dağıtılması, seyreltilmesi olacaktır.

Cemaat, devlet gücü ile siyasi gücün birleşiminden kaynaklanan karşısındaki yapıyı yenemez, yenemeyeceğini de eğer bugün bilmiyorsa bile eninde sonunda kabul eder.

Ama bunun olması cemaatin yok olması, faaliyetlerine son vermesi anlamına gelmez. İşin 'Hizmet' kısmı devam eder; devlet içinde örgütlenme de belki eski usul kendini çok fazla belli etmeden sürer ama bugün cemaate atfedilen 'güç' bir zaman sonra pek ortada görünmez olur.

Ancak söylediğim gibi, gücün ortada görünmemesi, hissedilmez olması yok olduğu ve olacağı anlamına da gelmez.

'Cemaat'i yıllardır dışarıdan gözleyen ve anlamaya çalışan biri olarak benim gördüğüm budur.